

บทความลงหนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ วันที่ 29 ก.ค. 2556

BOI...กับการปรับเปลี่ยนนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ

โดย ดร.ธนิต ไสรัตน์

สถาบันสหกรณ์แห่งประเทศไทย

26 กุมภาพันธ์ 2556

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือ “BOI” ได้มีการแจ้งตัวเลขคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนครึ่งปีแรก โดยนักลงทุนต่างชาติ หรือ FDI จำนวน 619 โครงการ มีมูลค่า 279,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วเล็กน้อย (ขณะที่การลงทุนจากนักลงทุนในประเทศมีมูลค่า 353,800 ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐวิสาหกิจ) โดยนักลงทุนต่างชาติอันดับหนึ่งยังเป็นนักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งลงทุนกว่าครึ่งหนึ่งของการลงทุนทั้งหมด รองลงมาจะเป็นนักลงทุนจากประเทศมาเลเซีย ย่องงง สิงคโปร์ เนเธอร์แลนด์ฯลฯ ทั้งนี้ ทาง BOI ประเมินว่า ครึ่งปีหลังการลงทุนของต่างชาติและของผู้ประกอบการในประเทศจะมีการชะลอตัวลง ไม่มากเท่าครึ่งปีแรก เนื่องผลสำคัญมาจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก การขาดแคลนแรงงาน และต้นทุนการผลิตที่สูงเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจะทำให้นักลงทุนต่างชาติมีทางเลือกมากขึ้น โดยเฉพาะนักลงทุนจากประเทศจีน ซึ่งเดิมคาดว่าในปีนี้จะเข้ามาลงทุนจำนวนมาก และคาดการณ์ว่า ในอนาคตจะเป็นกลุ่มนักลงทุนที่อาจเข้ามาแทนที่นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น

ดูเหมือนว่าทางกระทรวงอุตสาหกรรมและ BOI จะผิดหวังจากตัวเลขการขอรับการลงทุนจากต่างชาติซึ่งไม่เป็นไปตามเป้าหมาย แต่ผู้ขอคิดกลับด้านจาก BOI ว่า “ประเทศไทยไม่ควรที่จะใช้การตั้งเป้าหมายในการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศโดยใช้เชิงปริมาณ ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องอยู่หรือไม่” ซึ่งประเทศไทยควรจะกลับมาใช้นโยบายการเลือกนักลงทุนและประเภทการลงทุนเชิงคุณภาพ โดยเน้นด้านอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีระดับสูง และมีการใช้นวัตกรรมในการผลิต โดยเฉพาะด้านประยุกต์พัฒนาและการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร เช่น ข้าว ยางพารา ฯลฯ เพื่อการเพิ่มมูลค่าโดยเหตุผลสำคัญที่ประเทศไทยเปลี่ยนนโยบายการส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ ดังนี้ ประการแรก แรงงานของไทยขาดแคลนไม่พอใช้และหายากอยู่แล้ว หากส่งเสริมให้มีการลงทุนจากต่างชาติมากขึ้น

เท่าไร ก็เท่ากับส่งเสริมให้เข้ามาแข่งกับผู้ประกอบการในประเทศไทย ซึ่งนักลงทุนต่างชาติมีความได้เปรียบ ทั้งด้านค่าจ้าง ความพร้อมของสถานประกอบการ และทำเลที่ตั้ง ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเขตปริมณฑล ซึ่งจะกระทบต่อการจ้างงานของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะ SMEs

ประการที่ 2 หากต้องการส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ เพื่อระดับการเงินสกุลเงิน เช่น เงินดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ทางรัฐบาลและ บปท. ต่างบอกว่าสาเหตุที่บาทแข็ง เพราะเงินสำรองระหว่างประเทศของไทยมีมาก ถึงขนาดส่งเสริมให้มีการไปลงทุนในต่างประเทศ หรือชำระเงินกู้ต่างประเทศให้เร็วกว่ากำหนด หากการลงทุนจากต่างชาติมากเท่าใด ก็ยิ่งทำให้เงินสำรองระหว่างประเทศมากขึ้น ซึ่งที่สุดก็ไปกระทบต่อการแข็งค่าของเงินบาท **ประการที่ 3** อุตสาหกรรมบางประเภท ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพดีอยู่แล้ว หากต่างชาติเข้ามามาก บวกกับ BOI ยังแฉมลิขิปะโยชน์ต่างๆ โดยเฉพาะต้านภาษี ทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำกว่าอุตสาหกรรมของคนไทย กลายเป็นไปเย่งตลาด ทั้งตลาดในประเทศไทยและตลาดส่งออก

ถึงเวลาแล้วที่ประเทศไทย โดย BOI ควรมีการทบทวนกฎหมายศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ โดยเน้นโครงการที่มีเทคโนโลยีสูง มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ชัดเจน และต้องเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องไม่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมของผู้ประกอบการไทย ไม่ควรมีการตั้งเป้าหมายเชิงปริมาณ ซึ่งอาจหมายรวมในช่วงอดีตที่ผ่านมา แต่ปัจจุบันประเทศไทย การขาดแคลนแรงงานถึงขั้นเป็นวิกฤติ อีกทั้ง ทรัพยากรธรรมชาติก็เริ่มมีจำกัด BOI ควรสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยมีความเข้มแข็ง และควรส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศให้มีความเป็นรูปธรรมมากกว่าในปัจจุบัน คิดใหม่ วางแผนใหม่ ก็คงไม่เสียหายอะไรครับ...

“BOI...กับการปรับเปลี่ยนนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ”

เป็นบทความส่วนบุคคลของ ดร.ธนิต ไสวัตน์

สามารถค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.tanitsorat.com